

: Posamezna številka 6 vinarjev :
 „JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 10. dopoldne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1 20, z dostavljanjem na dom K 1 50; s pošto celoletno K 20 —, polletno K 10 —, četrtletno K 5 —, mesečno K 1 70. Za inozemstvo celoletno K 30 —.
 : Telefon številka 303. :

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :
 Uredništvo in upravnistvo je v Franciškanski ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi si ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju popust. Za odgovor je priložiti znamko.
 : Telefon številka 303. :

Dr. Josip Frank.

Že dolgo se ni skoraj nič slišalo o možu, ki so ga imenovali s pravico zlođuha hrvatskega naroda; dr. Josip Frank nekdanji voditelj pravašev, testamentarni naslednik očeta hrvatskega pravaštva, dr. Ante Starčevića, ta mož, ki je s svojo protinarodno politiko prizadejal hrvatskemu narodu toliko gorja, odhaja tiho in skoraj nezapaženo — v politični pokoj. Mož, katerega vsaki besedi se je pripisovala velika važnost, izjavlja, da ne sprejme več kandidature — in časopisi to samo registrijo, skoraj brez vsake opombe, četudi je to dogodek velike politične važnosti, tako neprijatelj in od vseh zapuščen je danes dr. Josip Frank, ki je še pred par leti pomagal banu Rauchu pri insceniranju t. zv. veleizdajniškega procesa, največje politične lopovščine, ki se je v zadnjih letih zgodila na Hrvatskem.

Dr. Josip Frank ni voditelj in tudi aktivni politik ni več. Vse ga je zapustilo, nihče več ga ne vpoštevaja, sam preživlja svoja stara leta v svoji hiši zraven židovske sinagoge v Zagrebu in pogled na to sinagogo mu morda budi spomine na njegova mlada leta, ko je bil še žid in je pozneje zapustil vero svojih očetov samo zato, da je mogel igrati v javnem življenju hrvatskega naroda večjo vlogo.

Mož se je res povzpela zelo visoko. Dober psiholog, mojster v tem, da je prikrival svoje prave lastnosti in prave namene, je dobil s časom toliko pristašev kot malokdo drugi in ti njegovi pristaši so bili tako zaverovani vanj, da so mu slepo zaupali in ako se je odkrila še taka njegova lopovščina — in teh ni bilo malo — so njegovi pristaši prisegali na njegovo nedolžnost.

Iz raznih vzrokov. Inteligenca, kolikor je bilo v njegovi stranki, je imela od njega velike koristi, ker dr. Frank, ki se je delal vedno največjega opozicionalca — kot naš dr. Šusteršič — je delal vsaki vladi velike usluge in zato je bil pri vladi vedno persona gratissima in kogar je on protežiral, ta je gotovo dosegel kar je hotel in zato ga je vedno obdajala tropa koristolovcev in neznačajnežev, ki so agitirali vedno in povsod za njega s pravo besnostjo, ker so vedeli, da s tem koristijo — sebi.

Drugi, večji del njegovih pristašev se je pa krutiral iz največavednejših in tudi najnevednejših slojev na Hrvatskem, ki so jim ugajale radikalne besede, ki so s pravo slastjo požirali fraze, ki so jih čitali v »Hrv. Pravu«, niso pa bili zmožni misliti in objektivno presojati Frankove politike, ki je bila čisto drugačna v dejanjih kot v besedah. Ti ljudje niso videli, da jih porablja njihov voditelj samo kot sredstvo za dosego ciljev, v kateri edini smeri je uravnaval vso svojo politiko, ker on je bil med Hrvati tujec, interesi Hrvatske so mu bili popolnoma tuji in njega ni mogla peči vest, ko je videl vso ogromno škodo, ki jo trpi Hrvatska od njegove protinarodne politike.

Hrvatska ima svojo avtonomijo, ki jo pa hočejo Ogrji po malem popolnoma uničiti. Oni hočejo Hrvatsko priklopiti popolnoma Ogrski in zato so vpeljali na Hrvatskem režim takega nasilja, da so se razmere na Hrvatskem vedno primerjale turkizem razmeram. Tak režim pa je mogel obsojati samo tako, če bi vladal razdor med Hrvati in Srbi, ki naj bi se klali med sabo, pri tem pa pozabljali na svojega pravega in skupnega sovražnika, t. j. na Madžarje.

To delo je opravljal za Madžarje dr. Josip Frank. On je niti v hrvatskem narodu smotno sovražstvo do vsega kar je srbsko, on je insceniral prave pogrome Srbov v Zagrebu in drugih mestih, on je propagiral proti Srbom boj na nož,

bo: na življenje in smrt. Pred veleizdajniškim procesom in posebno, dokler je on trajal, so hodili Frankovi pristaši po Hrvatski kot razbojniške tolpe in iskali — srbske veleizdajnike. — Te tolpe so terorizirale vso deželo in proti temu divjanju najpokvarjenjših elementov v deželi ni bilo nobene pomoči, ker jih je čuval — ban Rauch in njegova policija. —

Takrat je bil dr. Josip Frank na zenitu svoje moči, takrat je bil očitno zvezan z vlado in to mu je tudi škodilo, ker od takrat začenja njegova pot nizdol — v pozabljenost.

Sloga med Hrvati in Srbi se je zadnja leta tako utrdila, da je najbrže nobena moč več ne razdere. Sicer ostane na Hrvatskem še vedno protisrbska struja, ali ta klerikalna pravaška struja ne more priti več do veljave, ker je narod spregledal in se zavedel. Hrvati in Srbi začenja spoznavati, da jim ni ena samo kri in jezik, temveč da so jim enaki tudi interesi in zato je postal dr. Josip Frank odveč, on je — doigral.

Pa, dr. Josip Frank je doigral svojo vlogo, on je danes političen mrtvec. Pravi se sicer »de mortuis nil nisi bene«, ali za takega človeka, kot je dr. Josip Frank, to ne more veljati. Zapuščen in zaničevan naj dočaka konca svojih dni, ta tujec, ki se je znal tako spretno vgnezditi na Hrvatskem in je kot vodja hrvatske stranke vedoma in z namenom prizadejal Hrvatski toliko gorja!

Iz slovenskih krajev.

Iz Zagorja pri Kamniku. »Domoljub« od 23. novembra vpije nad dopisnikom »Jutra« in »Slov. Naroda«, da je on kriv, ker so sedem podgorških fantov (med tem so bili 4 Orli) zaprli zaradi požiga Medvedove hše. To pa že ni res. Mi ne bomo zagovarjali neznanih dopisnikov, ampak povemo pa »Domoljubu« na vsa usta, da so naše nedolžne fante spravili v ječo v prvi vrsti Medvedov Lojze in njegove Marijine hčere, o katerih pregrehanh bi lahko napovedali celi gromade, lagali in obrekovali so, kakor da bi grah stresali. Našemu zoprnemu tehanu so bile pa te Marijine hčere zelo priljubljene, saj jih je na vso moč hvalil, in jih je na vse zadnje izbral tudi za cerkvene pevke. Lepa družba kamniški tehan in Medvedove dekleta. Ker je kamniški tehan imel te punce posebno pri srcu zato je tudi ko prvo nedeljo zaukazal šušenskem mežnarju pobirat po cerkvi s puščo za nesrečnega pogorela Medvedovega Lojzeta, ki je pa kmalo nato nabrani denar zaigral. O tem tehanu lahko pove njegov hlapec Jože. — V drugi vrsti so se pa posebno pehali okoli orožnikov Anton Pavlič, po domače Svetel, podgorški mežnar Anton Rems, tehanov dober prijatelj, ki pa ima toliko lumparij na sebi, da smo ga že večina Podgorčanov siti, dalje Lojze Stražar po domače Mali in pa še več drugih. Ti so osramotili našo pošteno vas pred vsemi ljudmi. Saj so zmiraj vpili žurbičev, Hrastarjev, Mačkov in Jurkov so požigali in zraven so se pridružili, da oni vedo, da je eden izmed teh zažgal. Če sta dopisnik in pa občinski odbor podgorški, ki se je repenčil v »Slovenec« od 25. novembra res tako vnetja za naše fante, naj bi bila pa že tem obrekovalcem jezik zavezala, ker nihče drugi ni kriv, da so naši sinovi sedeli po nedolžnem nad 7 tednov v zaporu, kot ravnokar našeti sosedje. Saj je Medvedov Lojze očitno vpil, ko je nastal ogenj: Štirji so, ki so mi zažgali in jih je javno imenoval požigalce. He, gosp. župan Mrak in vi drugi odborniki, ali ni res? — Kdo je torej bil kriv, da so podgorški fantje sedeli v kehi, ali kamniški dopisnik ali Podgorci sami? Podgorci! Le

zapomnite si te sosede, ki so osramotili našo vas zaradi hudobnega požiganja. Če bosta pa »Domoljub« in »Slovenec« še kaj bobnala, bomo pa mi povedali na vsa usta, kaj se je počelo v Medvedovi hiši, ki velja za krščansko. Po rjuhah fante skozi okno vleči, bitivno noč pri pijači in plesu, ter krajišnji fantom dolg čas, to spada gotovo med najbolj pošteno delo. Ne iz ene ampak z devetih fara zbiral so se fantje vsako noč do belega dne v Medvedovi hiši. Gospod tehan tukaj notri vtaknite svoj dolgi nos. Ne pa da zdražbo delate vi in kamniški kaplan Miha. Mi hočemo imeti mir v naši vasi, zato pa ne delajte zdražbe. Mi smo poštene in ne bomo nikoli prijatelji krivičnikov.

Podgorci.

Iz Trsta. Dramatični odsek N. D. O. je vpriporil preteklo nedeljo dne 10. t. m. v dvorani g. Miklavca v Sv. Mariji Magdaleni spodnji Ganglovo štiridejansko rodbinsko dramo »Sin«. Obisk je bil slab. Igra je vspela za dotičnike ki še niso bili na nobeni predstavi »prav dobro«. Če je ugajala ljudem, ki pridno posejajo gledališča, to je vprašanje. Seveda moramo vpoštevati, da dramatični odsek N. D. O. ne razpolaga z bogve kakšnimi sredstvi. Naslovno vlogo (Sina) je igral g. Koleša. V drugem in tretjem dejanju je bil razun par pogreškov, še precej dober; v četrtem pa je vse pokvarila maska. To ni bil noben razcapanec. Takega sina si pač ni predstavljal pisatelj igre. Tudi bi bilo želeči, da bi g. Koleša s samokresom malo drugače ravnal. V četrtem dejanju naj bi se ne smejal več na koncu, kajti kaj takega se napravi lahko pri burki, ne pa pri žaloigri. Premalo blazno je

igral. Gospodična Grgeli v vlogi Helene, bi bila dobra, ko bi malo boljše izgovarjala besede in ko bi se držala bolj na žalostno, kakor pa na jezno stran. Prav čudno dno, če govori tako sekano kakor na primer: »Daj mi denar, ne rabim ga za se, za otroka ga moram imeti«. Pravzaprav pa ona nič ne more za to, da izgleda njen obraz tako ježno, ampak dolžnost režiserja bi bila, da bi bolj pametno razdelil vloge. G. Mihajlovič je bil v očetovski vlogi izbornen. Bil nam je zelo simpatičen. Igral je naravno in boljše Slemenca bi si ne mogli želeči. Samo spalna suknja mu je manjkala v prvem, salonska suknja pa v drugem in tretjem dejanju. Gca. Podgrajska je v vlogi žene Marije, napravila svojo dolžnost. Bila je izborna mati, ki ljubi svoje otroke iz dna materinske duše. G. Korotanski v vlogi dr. Trdine okrožnega zdravnika je bil tak, kakršnega je ustvaril pisatelj v svojem duhu. Ugajal nam je tako v kretnjah kakor v govoru. Samo čevlje ni imel očistene, kar gotovo ne pristaja doktorju. V četrtem dejanju je bil pozabil premenjati kravato, mesto črne je imel rdečo. Gca. Zorica ni za ljubimsko vloge, glas ima moški. To gotovo ni bila ista Marica z lepim idealnim licem, ki bi se zahtevala pri tej igri. Meta ni bila na svojem mestu. Parkrat je pozabila celo priti na oder. V četrtem dejanju v prizoru z doktorjem ni govorila, temveč molila. Pohvale vredno so igrali: gg. Podgorški, (samo preveč komičen je bil posebno v četrtem dejanju) Limbarski, Kolenc, in gca. Stres. Ker uspeh ni bil dovoljen, priporočamo vodstvu dramatičnega odseka N. D. O., naj gleda, da se prihodnjič vse napake odpravijo. Dobre moči

Dardanele.

Rusko poslanistvo polaga veliko važnost na to, da se čim prej odpro Dardanele za ruske vojne ladje. Rusko poslanistvo z vsem poudarkom zahteva od turške vlade tozadnega točnega odgovora, kajti turški odgovor je zelo nejasen. Turška vlada je naročila svojim poslanikom pri signatarnih veleislah, naj povprašajo te veleisile za mnenje. Tuška vlada misli, da ni opravičena izvršiti v berlinski in pariški pogodbi tako važne izpremembe, kakor je odprtje Dardanel za rusko mornarico, kar na svojo roko. To bi se smelo zgoditi le s privoljenjem vseh signatarnih veleisil. Pred leti se je sličnim željam Rusije z vso odločnostjo ustavila Anglija. Tudi zdaj bo od Anglije največ odvisno, ali se bo želi Rusije ugoditi ali ne. Turška vlada se boji, da je Anglija zdaj drugačnega mnenja in da tvori dardanelsko vprašanje tudi točko v angleško-ruskem dogovoru glede Perzije.

LISTEK.

Nostradamus.

Franc je skrčil pesti; oko se mu je zalilo s krvjo. Mlada moža sta besnela očitno v eni ti tih strasti, ki izpremeni človeka v divjo zver. Nič še ni izgubljenega, je dejal Roncherolles mirno.

»To je kakor enkrat ena,« je naglo dodal Saint-André. »Ker kralj ne mara dovoliti aretacije tega človeka...«

»Ga spraviva midva s poti!« je kriknul Roncherolles.

»Ali hočeta?« sta vprašala princa kakor z enim glasom.

»Hočeva!«

Kraljevska lopova sta bila pomirjena. In zdajci je vzrojila njiju ljubosumnost. Z zlobo v očesu in psokvo na jeziku sta stopila drug k drugemu.

»Ali ubogava kraljev nasvet?« je vprašal Franc zasoplo.

»Kak nasvet?« je zarežal Henrik in ga pogledal srdito. »Da naj se bojiva zle vesti?«

»Ne!« je zagodrnjal Franc. »Njegov nasvet, da naj žrebava zanj!«

»Hotel sem ti že sam predlagati!« je rekel Henrik ježno.

»Kocke sem!« je zarjul Franc.

»Evo jih!« je dejal Saint-André in stopil iz svojega kota.

Jakob d'Albon je potegnil izpod plašča usnjat rožič, kakršne so nosili tedanji igralci s seboj, da so mogli vselej in povsod poizkusiti srečo.

»Kdo začne?« je zarečal Henrik z glasom lačne zveri.

»Jaz!« je zahropel Franc. »Starejšemu gre prvenstvo!«

»Naj bo!« se je zadril Henrik, z očesom plamenecim od sovraštva in zavisti.

Franc je pograbil kocke, vrgel jih v rožič in ga stresel.

»Počakaj malo!« je povzel Henrik in ga prijel za roko. »Skleniva časten dogovor.«

»Saj res,« je zarežal Franc. »Kralj je dejal, da bodiva poštenjaka.«

»Kdor izgubi, mora žvesto pomagati dobitelju. Ali ti je prav tako?«

»Velja.«

»Priseži!«

»Prisežem!«

Brata sta premolknila ter si težko dihaše otrla čelo. Franc je stresel kocke. Toda Henrik ga je še enkrat prekinil:

»Se nekaj! Kdor izgubi, se mora odreči dekletu za vselej in ne sme ukreniti proti njej ničesar, naj se zgodi karkoli. Priseži!«

»Prisežem,« je kriknul Franc. »Priseži tudi ti!«

Henrik je ponovil prisego, da hoče pomagati bratu polastiti se Marije in da ne ukrene proti njej ničesar, ako mu sreča kock ne bo naklonjena. Franc je stresel rožič; roka mu je krčevito trepetala; režal je in kazal zobe; in zadržal so padle kocke na mizo.

»Tri!« je zaklical Saint-André.

Franc je zarjul od srda. Vrgel je bil eno in dve in je imel potemtakem vse upanje, da izgubi, ker je nosila sleherna kocka šest števil.

od ene do šestih; bilo je skoraj neverjetno, da bi vrgel Henrik manj kakor tri.

»Dobro,« je dejal Franc, »zdi se mi, da sem izgubil. Držal bom svojo besedo, Henrik, in ti

prisel na pomoč.«

Nato je vrgel tudi Henrik; ne da bi pogledal kocke, se je obrnil z usmevom sovražnega zmagošlavja proti Francu. Ta hip pa sta brata zaslišala glas Roncherollesa, ki je rekel:

»Dve! ... Ah, monseigneur, to je bil žalosten lučaj!«

Franc je zarjul od veselja; Henrik je prebledel, zastrmel na nesrečne kocke in siknil hripavo:

»Prokletstvo je nad menoj!«

III.

Ali se poročita?

Hiša v ulici Tisseranderie, kamor se je za tekla Marija de Croixmart, je bila majhna in skromne zunanosti, a znotraj krasno opremljena. Mariji jo je bila podedovala po materi, in še dve drugi, eno v ulici Saint-Martin, drugo v ulici Lavandières, nasproti krčme pri »Jegulji pod skalom«.

Bilo je osem dni po opisanih dogodkih; gospa Bertranda se je v pritličju hiše marno ukvarjala z gospodinjstvom, Marija pa je bila v svoji sobi v zgornjem nadstropju, opremljeni za nezmotljivim okusom bitja, ki je rojeno za lepoto. Bertranda bila je že pred dnevi povedala z vso prizanesljivostjo, da je oče poginil v puntu na trgu Grève, in Marija je vkljub plemenitosti svojega srca in vkljub svoji prejšnji otroški ljubezni kmalu pozabila nanj, tem laglje, čim je bila duša polna druge, zanj še strašnejše skibi. Renold je bil pri njej; lepi, resni obraz mu je odseval hkrati sinovsko žalost in gorečo ljubav. Zaročena sta sedela drug poleg drugega in se držala za roke, kakor na klopi pod topoli ob Seini. Jasnost Marijinega lica je slonela na krčevitem naporu volje, napete do

skrajnosti; in vročica, ki jo je žgala v prsih, je nadvajala njene oči z bleskom, ki je omamljal mladega moža. Kajti dočim se je smehljala in prepovedovala svojemu telesu vsak drhtljaj, je besnela v njeni duši strašna nevihta; od hipa do hipa ji je zastajalo srce, češ:

»Katastrofa je tu! Bliža se! Tukaj je! Nič je ne more preprečiti! Nič na svetu!«

»Marija,« je nadaljeval Renold svoj razgovor, »osem dni čakanja, ki si jih hotela, je preteklo. Imela si prav, duša mila. Da sva se poročila takoj drugi dan po nesreči, bi se bila združili: ob slabi prorokbi. Teh osem dni in tvoja nežna tolažba pa je nekoliko pomirila moje srce: spomin izginja, strašni prizor mi kopni izpred oči...«

»In obček dragi,« je dejala Marija z nečloveškimi zatajevanjem, »počakajva še malo. Ali mar nisi prepričan o moji ljubezni? Veš, kaj sem mislila? Odpotujva obadva, pojdiva v Montpellier, in tam, pred očmi in pod blagoslovom tvojega očeta, skleniva svojo zvezo za življenje.«

Renold je zmajal z glavo.

»Pozabila si, oboževanka moja, da moram najti ovčiko! Hči Croixmartova se mora pokoriti za svoj zločin, da je poslala mojo mater na gredo... Mati je proklela Croixmarta in njegovo potomstvo, in jaz moram izvršiti to prokletstvo.« Renoldove oči so zažarele z zlovesnim sijajem. »Prav pa imaš,« je povzel, »da me spominja očeta. Ubogi starček me pričakuje; že mesec dni je, odkar bi se bil moral vrniti v Montpellier. On čaka čudodelno pijačo, ki mu jo prinesem...«

»Čudodelne pijače?« je vprašala Marija in se zdrznila.

(Dalje.)

naj se bolj temeljito izuči, tiste pa, ki niso sploh ustvarjalci za igro, pa naj odstrani, da bodo drugi bolj nadarjeni imeli priliko se posvetiti igralški umetnosti. Ako vstrajajo še zaneprej te moči se s tem ničesar drugega ne napravi, kakor da se kvari lepe drame. Če se bo vse to, kar sem omenila napravilo v tem smislu, potem bo zamogel dramatični odsek N. D. O. podati ljudstvu zares pravi umetniški užitek in potrebno izobrazbo.

DNEVNE VESTI.

Nekaj o brezpravnosti. Naši klerikalci so morali imeti v resnici najlepše namene, ko so sestavljali občinski volilni red za Ljubljano v deželni zbor. V svojem organu zatrjujejo, da so jih vodila pri sestavi tega volilnega reda samo demokratična načela in ničesar drugega. Bolela jih je »brezpravnost« dela meščanov, ki niso imeli v občinskem svetu nikakega zastopstva in zato so se odločili, napraviti v deželnem zboru volilni red, ki bo zadovoljil vse stranke. To bi bilo tudi čisto prav. Toda »Slovenec« naj nikar ne misli, da Ljubljanci sploh še kaj verujejo na klerikalni demokrazem. Le to naj nam pove, kdo je s tem pamfletom zadovoljen. V prvi vrsti najmanj ravno klerikalci. Sicer se pa poznamo dobro. Pri sestavi novega volilnega reda za občino Ljubljano klerikalci nikdar niso mislili na to, da bi preskrbeli zastopstvo vsem strankam, gledali so samo na to, na kak način bi si osvojili to napredno trdnjavo in so v to svrhu poklicali na pomoč celo najhujše sovražnike slovenskega naroda, Nemce. Če je klerikalcem bilo v resnici samo na tem, da preskrbe v Ljubljani vsem strankam primerno zastopstvo, naj to store tudi za deželnozbornske volitve, kajti tretjina deželnozbornskih volilcev na deželi nima v deželnem zboru nikakega zastopstva. Kakor bodo to storili, šele potem bomo verjeli na njih poštene namene in njih demokrazem.

Star kurnik imenuje včerajšnji »Slovenec« Ljubljano, ki se je v razmeroma kratkem času tako povzdignila, kot malo katero drugo mesto. Seveda, povzdignila se je pod naprednim občinskim režimom — toraj mora biti kurnik, ker čno, kar storijo naprednjaki, mora biti v očeh naših klerikalcev — za nič. Sicer pa je čisto prav, da klerikalci govorijo tako očividne nesnice; jih bodo ljudje vsaj prej in bolj spoznali.

Vsak izdatek pobija »Slovenec«: za povišanje uradniških plač, za zgradbo vodnih cest in železnic — samo izdatke za armado in morarico opravičuje dosledno in še pravi, da se za te svrhe še premalo izda. Večji militaristi od naših klerikalcev se ne nahajajo menda niti v samem generalštabu na Dunaju. In pri vsem tem bodo naši klerikalci še vedno trdili, da so »ljudska« stranka in, kar je še hujše, našlo se bo vedno tepcev, ki jim bodo to verjeli.

Naši popravki in »Slovenčev« preklci. »Slovenec« se peča s popravkom klerikalnega trevočja Zorca, ki smo ga včeraj priobčili in nam hoče očitati, da mi pogostoma in vedoma delamo komu krivico, kar seveda ni res, o tem pa noče ničesar vedeti, da mora priobčevati on povodom vsakega porotnega zasedanja prav ponižne preklice, v katerih sam priznava, da je dolžil tega in tega takih in takih dejani, ne da bi imel za svoje trditve kake dokaze. Pri nas so »popravki prav redki in »Slovenec« stori dobro ako bi pometal pred svojim pragom.

Deželno in občinsko gospodarstvo. Tri leta imajo že klerikalci v deželi absolutno oblast in gospodarstvo in večina kmetijskih in tržkih občin je v rokah klerikalnih občinskih odborov, a — kaj vidimo danes? V deželnem odboru izkazuje proračun za preteklo leto 1.200.000 K primanjilja, za leto pa se še ne ve koliko ga bo nad 1 milijon. V sili in zadregi so si klerikalci vzeli 10 milijonov posojilo, proračuna za leto in lani pa se ne upajo dati na dnevni red deželnega zbora. Ko bodo 10 milijonov porabljenih, bodo pa morali zopet — doklade zvišati! Na deželi je ista pesem: V najbolj klerikalnih občinah so občinske doklade najvišje! Pa pravijo klerikalci, da razumno gospodarijo. Če bi v Ljubljani prišli do moči, bi ravno tako go-

spodarili. Zakaj deželni zbor zahteva, da predloži deželni odbor letni proračun.

Ako se vresniči vse, kar nam obeta »Slov. Narod« v svojem dunajskem poročilu o projektnih železnicah na slovenskem ozemlju, bo vsekakor dobro: Gradnja belokranjske železnice že v prihodnji spomladi, njeno podaljšanje po hrvaškem ozemlju do Karlovca, gradnja železnice Ljubljana Idrija-Sv. Lucija, prezidava južnega kolodpora v Ljubljani in ustanovitev železniškega ravnateljstva v Ljubljani! Da bi se le vse to v resnici izvršilo, ali na obljube smo že navajeni — dejanj pa nismo navajeni gledati, ker z njimi na Dunaju zelo skoparijo. In tudi, ako dobimo vse to, ne bo to storjeno radi nas, temveč samo in izključno iz strateških ozirov.

Praga — sedež italijanske pravne fakultete. Načrt, da se ustanovi italijanska pravna fakulteta v Pragi, je postal zelo resen in se močje tudi vdejetvi. Tako Poljaki kakor Čehi ne nasprotujejo temu koraku. Tudi vlada sama je pripravljena privoliti v to. Vprašanje je le, če se bodo s tem zadovoljili Italijani in kaj porečejo Nemci. »Nationalverband« je, kakor se splošno domneva tudi s tem načrtom glede rešitve italijanske fakultetne predloge, ki tako ogroža zadnje čase parlamentarno situacijo, nezadovoljen. Čehi nasprotno zelo simpatično pozdravljajo ta projekt in obljubujejo Italijanom gostoljubnost. Italijani se bodo končno menda vendar zadovoljili s tem predlogom, kajti v nasprotnem slučaju obstaja nevarnost, da pravne fakultete sploh ne dobe.

Občinske volitve v Kamniku. Vlada je odobila rekurz kamniških naprednjakov proti izidu zadnjih občinskih volitev, pri katerih so zmagali klerikalci v vseh treh ruzredih. Kamnik bo imel torej zdel klerikalnega župana.

Iz ljudsko-solske službe. Mesto suplentinje Ivane Zupan, ki pride na II. mestno deško šolo v Ljubljani, je imenovana za Vič pri Ljubljani suplentinja Ema Schmidmayer.

Volitve na hrvaškem. Tomasičev aparat dela s polno paro. V Virovitici je dal okrajni glavar zapreti najagilnejše opozicijske agitatorje Divljaka, Kolarija, Plevnika, Španiča in druge. V Otočcu je bil aretiran kandidat koalicije dr. Srdjan Budisavljevič, dr. Jovo Polovina, notar in trije najodličnejši volilci. V Ogulinu so zaprti pristaši koalicije Salopek, Vukelja in Gjoško Kosačević. V Zagrebu so zaprli Nedeljka Kovačevića itd. In vse to v 20. stoletju, v »kulturni« avstro-ogrski monarhiji, ki hoče nositi kulturo na Balkan! No, Balkan bi se lepo zahvalil na taki »kulturni« — ima sam boljšo.

Nakladališče in postajališče poleg mestne klavnice ob progi doletenjskih železnic je bilo tudi pri seji železniškega sveta 9. t. m. na Dunaju. Železniško ministrstvo se je izjavilo ugodno za tri dve zadevi in sprejel je bil tudi tozadevni predlog, da se ta naprava, ki čaka že 15 let na izvršitev in rešitev, slednjič vendarle uresniči. Obenem se ima pa tudi postajališče napraviti za sejarje, ki pripeljejo svojo živino na ljubljanske sejme.

Predrzen tat. 22 letni, večinoma brezposelni dinar Peter Klemen iz Bukovja na Notranjskem je zelo nevaren tat, ki je bil že devetkrat zaradi raznih tatvin kaznovan. Dne 27. preteklega meseca je prenočeval v hlevu gostilničarja Garzarolija v Postojni in je ukradel nekemu hlapcu srebrno žepno uro, srebrno dozo za cigarete in briv. Dne 3. t. m. je zlezal Klemen v hlev posestnika Jakoba Turka v Predjani in je začel raziskovati obleko posestnikovega sina Jakoba, ki je tam spal. Toda fant se je zbudil in tat je pobegnil. Dne 5. t. m. so Klemena zalotili orožniki na nekem pašniku. Ko je Klemen orožnike zagledal, se je spustil v beg, na pašniku pa je pustil koc, ki ga je bil malo prej ukradel nekemu gostilničarju. Toda orožniki so Klemena dohiteli in so ga izročili sodišču v Postojni.

Pregnani vlomilci. Pretekli torek so neznan tatovi poizkušali vlomiti pri posestniku Francetu Zajcu v Zgornjih Pirničah. Razbili so že eno šipo in so ravno hoteli izdreti železno omrežje iz okna, toda posestnik Zajc, ki se je med tem zbudil, jih je prepoznal. Od tod so šli vlomilci k hiši posestnika Račnika in so tudi tam hoteli vlomiti. Pa tudi tam jih je posestnik prepoznal. Vlomilec še niso na sledu; najbrže so bili cigani.

Odsklonjen gost. Te dni zvečer je prišel neki šamski delavec k hiši Jozefa Travnja v Novem Vodmatu in je zahteval, naj ga spuste v hišo. Traven tega ni hotel storiti, iz zato je delavec začel razsajati in je razbil več šip.

Utonil. V soboto opoldne so našli 28 letnega Janeza Pogačarja iz Zgoše pri Radovljici v potoku mrtvega. Padel je pijan v potok in utonil.

Nesreča. Pred 14 dnevi se je peljal posestnikov sin Janez Mikuz s praznim vozom iz Presepe proti Gorici. Med potjo so se konji zaradi vlaka splašali in so se spustili v divji dir. Mikuz je padel z voza, ki ga je povozil. Umrli je po dveh dneh.

Ogenj. Dne 4. t. m. okoli 9. ure zvečer je začelo goriti v leseni, s slamo kriti koči posestnika Blaža Paderja v Lipah, občina Tomišelj; koča je bila neobjudena, toda polna sena. V eni uri je pogorela do tal. Na kako rešitev ni bilo misliti. Kako je ogenj nastal, se še ne ve.

Iz Amerike — v roke orožnikom. Pred leti je v Št. Jurju pod Kumom v temni noči nek neznan fant napadel in z nožem nevarno ranil Jakoba Ceglarija. Storiča bi najbrže nikdar ne bili dobili, ko bi se sam ne začel okoli hvaliti. O tej samohvali pa je zvedela tudi sodnja in bila bi fantu prišla. Ta je pa brž zavohal, kaj se kuha, pa jo je popihal v Ameriko. Ali v Ameriki ga je zdaj prišlo domotožje in ker je mislil, da je njegovo junaštvo že pozabljeno, je te dni spet prišel v domovino. Naenkrat pa sreča v domači vasi orožnike, ki so ga pa v njegovo veliko začudenje kar kratkoma povabili sedaj. Kajti slavna sodnja ima dober spomin in tudi ni pozabila, kaj je bil naš Amerikanec iz Št. Jurja pred leti napravil.

Tatinski cigan. Posestnikovi hčeri Marija in Franciška Strnišovi v Rakovniku pri Novem mestu sta bili pretekli teden zvečer sami v hiši. Okoli 8. ure sta slišali v svinjaku svinje nekam čudno kruliti in sta šli pogledat, kaj je. Našli sta zunaj svinjaka dva okoli 120 K vredna prešiča, in sta ju spravili spet nazaj v svinjak. Pri tem se jima je zdelo, da je nekdo hušnil za skedenj. V tem je prišel domu posestnik Strniša. Kmalu se je spet zaslilo kruljenje prešičev. Strniša je šel takoj ven in je našel na dvorišču prešiča z vrvo na vratu. Zapazil je tudi nekega moža, ki se je vlegel na tla, da bi ga kdo ne zapazil. Strniša je skočil in je nanj pokleknil. Neznane pa je skrival obraz k tlom, da bi ga Strniša ne spoznal. Potegnil je tudi nož, ki mu ga je pa Strniša izvil iz rok. V tem je neznane dvignil glavo, in Strniša je spoznal cigana Franca Brajdiča. Ciganu se je sicer posrečilo uiti, vendar so ga kmalu prijeli orožniki in vtaknili v zapor.

Pomagati si je znala. Preteklo sredo si je izposodila štela delavčeva žena v Sp. Šiški od posestnika Hostnika v Sp. Šiški cizo. Med potjo je šla v neko žganjarno in je pustila cizo zunaj. Med tem pa jo je nekdo ukradel. Ali zato ona ni prišla v zadrego, šla je v Šiško in ukradla pred Zormanovo hišo cizo, ki je bila podobna Hostnikovi, in jo je Hostniku mesto izposojene dala.

Vlom. Dne 28. novembra po noči so tatovi vlomili v trgovino trgovca Valentina Kranjca v Kranju in so odnesli iz blagajnice 212 K. Ukradli so tudi dve veliki tirolski klobasi, steklenico likerja in okoli 200 cigaret.

Sleparka. Pred tremi tedni je prišla k neki udovi v Spodnji Šiški neznana ženska in ji je izvalila več moške in ženske obleke ter čevljev v vrednosti K 72, češ da bo te stvari prodala in ji po desetodstotnem odbitku izkupiček izplačala. Neznanka pa se ni več pokazala.

Pustolovka. Pred dvema mesecema je dobila tukajšnja policija od neke orožniške postaje na spodnjem Štajerskem poročilo, da je 19 letna dekla Ana Svetlinova, ki je bila zaradi tatvine aretirana in je potem poizkusila samomor ter so jo nato oddali v mariborsko bolnišnico, ušla iz bolnišnice in se odpeljala proti Ljubljani. Detektivi so jo našli v Ljubljani v neki hiši na Bregu. Izročili so jo sodišču, ki pa jo je pustilo na prostih nogah. Punca jo je iz Ljubljane popihala na Rakek, tam je spet kradla, in orožniki so jo poslali sodišču v Postojno. V Postojni je zbolela in je šla v bolnišnico. Iz bolnišnice pa je spet ušla in se je odpeljala v Ljubljano, seboj pa je vzela ruto in črno krilo. Dne 2. t. m. je skočila v Ljubljano, pa so jo vendar rešili in spet poslali v bolnišnico. Komaj je ozdravela, jo

je že policija aretirala, ker je v Komenskega ulici ukradla čevlje. Zagovarjati se bo morala pred sodiščem zaradi ponovnih tatvin.

Poštni pečat v Postojnski jami. C. kr. trgovski ministerstvo je odredilo, da se morejo vsa pisma, vse listine in tiskovine, katere se oddajo pri C. kr. poštne uradu v Postojnski jami, opremiti s pečatom »C. kr. poštni urad Postojnska jama«.

G. Martin Bizjak, ki stanuje sedaj nekje v Šiški, in je po poklicu kipar, doma iz občine Studenec pri Krškem se opozarja, da mu je C. kr. deželno sodišče v Ljubljani postavilo skrbnikom g. dr. Janko Zirovnika, odvetnika v Ljubljani, pri katerem naj se prav gotovo zglašajo najkasneje tekom 15. t. m. da mu prihrani škodo. Njegovi prijatelji in znanci naj bi ga po možnosti o tem obvestili, za kar jim bo gotovo hvaležen.

»O nedostatkih človeških čutil.« Opozorjamo iznova na poljudno znanstveno predavanje gospoda dr. Ant. Schwaba, zdravnika iz Celja. »O nedostatkih človeških čutil«, ki se vrši danes ob 8. uri zvečer v veliki dvorani Mestnega doma. Vstop je vsakomur dovoljen. Vstopnina 20 vin. za osebo, je namenjena Ciril-Metodovega sklada. Dijaki in dijakinje so vstopnine proste.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani dobila je v času od 1. januarja do 30. novembra 1910 brez volil K 199 503/21, od 1. januarja 1911. do 30. novembra 1911. pa le K 125.563 74, toraj v tekočem letu v istem času K 73.939 47. — Vzela pa je družba iz glavnice 1. 1910. K 10.994, 1. 1911. K 85.093 96.

Silvestrov večer priredi tudi letos v dvorani Mestnega doma slavno pevsko društvo »Ljubljanski Zvon«. Društveni moški zbor bo zapel par lepih pesmi, nastopi pa tudi prvič mešan zbor, ki šteje 55 pevcev in pevk. Na sporedu so zastopani skladatelji E. Adamič, St. Premrl, O. Dev. Dr. B. Ipavec in drugi. Pevskemu sporedu sledijo komični nastopi, jako originalna alegorija in ples.

»Ideal« Na popoldanskem sporedu danes in v četrtek: »Tola mizar« (komični prizor). — »Moderne vaje italijanske konjenice« (Zanimiv naravni posnetek). — »Dragoceni kip« (Komični prizor, igra gosp. Boucou). — »Ovratna ruta« (Zanimiva ameriška drama). — »Little Hans sovraži svojo služkinjo« (Jako komično). — Na večernem sporedu: »Moč ljubezni« (Umetniški film prve vrste, dolgot 900 m) — Poleg tega tudi zadnja točka popoldanskega sporeda. — Pripravlja se socialna drama »Strahovi«.

O. BERNATOVIC

Ljubljana. — Mestni trg št. 5. — Ljubljana. Velikanska zaloga narejenih oblek za gospode, gospe in otroke. Nizke cene, solidna postrežba.

Izkaz posredovalnice slovenskega trgovskega društva »Merkur« v Ljubljani. Sprejme se: 1 poslovodja, 1 potnik, 1 skladiščnik, 6 pomočnikov mešane stroke, 1 pomočnik železniške stroke, 1 pomočnik špecerijske stroke, 2 pomočnika modne in galanterijske stroke, 1 knjigovodkinja, 4 prodajalke, 10 učencev, 1 učenka. Službe išče: 3 knjigovodje, 3 korespondenti, 4 kontoristi, 6 poslovodij, 4 potniki, 8 skladiščnikov, 23 pomočnikov mešane stroke, 7 pomočnikov železniške stroke, 10 pomočnikov manufakturne stroke, 13 pomočnikov špecerijske stroke, 4 pomočniki modne in galanterijske stroke, 17 konkoristinj, 20 blagajničark, 16 prodajalk 5 učencev, 5 učenke. Posredovalnica posluje za delodajalce in člane društva brezplačno, za druge pa proti mali odškodnini.

Književnost in umetnost.

Slovensko deželno gledališče.

Grof Luksemburški. Vglasbil Franc Lehár. Brali smo te dni, da je Luksemburški grof Leharjeva najboljša opereta. Mogoče. Prereklati se o tem ne bomo. Ampak samo toliko si upamo povedati, da s tem ni dosti rečeno. Med opereto in opereto je velik razloček. To smo videli prav letos, ko smo videli poleg Cigana barona in Pleasa v operi — Sramežljivo Suzano in Luksemburškega grofa.

Lehár si komponiranje operet predstavlja precej enostavno. Naroči si libretto — ali ima

Sence jutra.

Ruski spisal M. Arcibašev. — Prevel Anton Melik.

Dora je naslonila brado na podstavljene roke in se zamislila, zroč v plamen svetilke. Andrej je vlekel in vrtil brko, a Liza je sedela na postelji, in ni se ji niti slišalo, niti opazilo. Njo je bilo Laronova žal do solz, in zahotelo se ji je, da bi ga pobožala, kakor otroka, in ga potolažila; toda ni vedela reči ničesar in je molčala.

»Da, življenje je zamotano... težavna reč!... je zamisljeno spregovorila Dora.

Larionov je sedel naglo in preplašeno pogledal nanno.

»In čudovito je to,« je počasi in razmišljeno nadaljevala Dora: »pred letom komaj... manj, pred pol leta, sem se vozila sem še s takim navdušenjem! In glavno je, da sem si predstavljala zlasti to, kar sem tudi našla... Saj je vse to zares tu: časopisi in znanost, sestanki, gledališča... vse to, o čemer sem vedno čitala in slišala. In glejte, kljub temu, pol leta je prešlo, a v meni v duši je samo puščoba, praznота, in vse se mi je pristudilo, vse mi je zoprno! Da, včasih sem vsega tako sita, da začnem skoro, se mi zdi, zavidati Pašo Afanazjeva...«

Umolknila je in postalo je popolnoma tiho. Za steno so se nenadoma začuli glasovi in zvenk posodja.

»Jaz se zdaj včasih spomnim, kako sem bila dve leti nastavljena na neki šoli, in kako revno in neznošno dolgočasno se mi je zdelo takrat vse... Vas tako siva, kmetje — pijanci, otroci — zabiti... in moje življenje ravnotako sivo, bedasto... A »tam«, sem si mislila, tam nekje gre življenje!... A zdaj se mi zdi včasih vse tisto tako milo, do solz!... Vas, in brezov

gozdiček, kamor sem hodila vsak dan sprehat ob dolgega časa, in otroci... posebno jeden... tak deček je bil... In ne razumem sebe, kako sem mogla takrat objemati breze in jokati od bolesti in hrepenenja?... No, pričem razmišljati, rorda sem se zmotila v sebi in je treba oditi nazaj, živeti, kakor sem živela?... Ah, ac!... Zopet postane dolgočas... in to ni več samo dolgočas, to je že trpka razdraženost: kaj i!... mar res tam predcepim vse življenje? Liza je globoko vzdihnila v svojem kotu.

»No, prav!... je rekel Andrejev, grizoč brke. »Kaj ste si pa vi pravzaprav predstavljali, ko ste se peljali sem?... Česa se vam je hotelo?«

»Česa se mi je hotelo!« se je začudila Dora. »Življenja... samo!« je pristavila z igravim.

Andrejev se je srdito potegnil za brke.

»Življenja!... Kaj pa je življenje, povejte mi, prosim vas... Daj cigareto, Larionov!«

»No, to je vendar razumljivo!« je skrivivši ustnice zategnila Dora.

»Ne, je povejte... V čem obstoji to življenje: v tem da se hodi v gledališče, k predavanjem... študira, se peča s politiko... no?«

»No, da... tudi v tem seveda...«

No, vse to imate, — česa vam še manjka? »Jaz sama ne vem tega, toda čutim, da mi manjka nečesa zelo važnega.«

»Jaz vam bom povedal, česa vam vsem manjka!« je odločno rekel Andrejev.

»No, no... na to sem radovedna!« se je nasmehnila porogljivo Dora in v njenih temnih očeh je zablesnil hudoben izraz. Nepriletno jej je bilo in dražilo jo je, da more misliti Andrejev, da ve on nekaj takega, česar ona, Dora, ne ve.

»Vam manjka ljubezni in spoštovanja do samega sebe.«

»Iz česa se pa vidi to?« je z istim glasom in zardela vprašala Dora.

»To se vidi iz tega, ker se vam to življenje, za katero ste sposobni, katero vam da zadovoljstvo in veselje, vedno zdi ničevno... v njem se mučite in hočete biti nad seboj!«

»Čudno, a resnično!« je z razžaljenim, ogorčenim glasom zasopla Dora.

»Ne, res da... to je pravzaprav resnica!« je zmignil z rameni Andrejev. »Kako so vas vzgajali?... Vi ste navajeni z mladih nog smatrati eno vrsto življenja lepim in ponosnim, a drugo grdim in ničevnim... Biti pisatelj, umetnik, ali na primer, politični prvobornik — to je prekrasno, a biti na primer vaški učitelj, kmet, delavec — poniževalno...«

»Kaj govoriš, kaj govoriš ti!« je zakričal Larionov z zgražanjem.

»Počakaj, prosim!...« je nejevoljno zamahnil Andrejev. »Jaz govorim resnico. Vi ste pravi jezuitje: vi ste vedno pripravljeni pokloniti se pred svetim trudom delavca, učitelja, poljedelca, in podobnih; a ako vas usoda jutri prisili, da čistite blatne jame, tolčete kamenje in kopljete prst, učite smrkave otroke abecede, tedaj padete v tako melanholijo, da se vam svet ne zdi vreden počenega groša in vas je sram srečati znanca na cesti!... In zakaj?... Zato, ker v vas ni ponosa, ni ljubezni in spoštovanja do samega sebe... Vi ne morete verjeti tega, da ne lepša življenje vas; temveč vi življenje! da je vsako življenje zanimivo in važno za vas v toliko, v kolikor, v kolikor je — vaše!«

»Ali kaj je vendar to!« je z ogorčenjem zakričal Larionov in se kremžil, kakor pajac.

»Jaz sem kmet!« je kričal, ne meneč se za nikogar, z grmečim glasom Andrejev, naslajaje se na svojih besedah in njih izrazu, in

stiskaje pesti. »Jaz sem z mladih nog živel sam, s svojim delom in nisem videl življenja samo iz knjig!... Jaz sem si vse življenje z lastnim trudom služil svoj kruh, in sem se navadil misliti, da sem za mene jaz sam — vse, da mi je popolnoma jednako, kako mesto zavzamam v vrstah drugih ljudi, vrag jih vgnani vse skupaj, ako sem le jaz sit in vesel!... In vsled tega jaz ljubim sebe in vem, česa mi je treba... delam samo to, kar je meni všeč. A vi se prikrajate po tujih vzgledih, po tujih sposobnostih, in... sami ne veste, kaj je treba v am, kaj morete vi! Ti si ravnokar pripovedoval: »Jaz sem »koro« zašel v zaroto... »dali« so mi revolver!« je oponašal Andrejev. »In v zaroto zaidele slučajno, zato ker zaidejo drugi, in v življenje stopite tudi samo zato, ker pravijo drugi, da je to prav!... Ne, ako pojdem jaz k zaroti, pojdem zato, ker je v meni taka potreba in bo prijetno — meni samemu!... Jaz bom potem tudi umrl brez antimonya in ubil drugega, — brez pomislekov!... Tako!«

Andrejev je obmolknil in ves razvnet vrtil brke.

»Kako je vse to nad vsako mero jednostavno!« je spregovorila Dora srdito.

»A vi hočete na vsak način, da bi bilo zamotano?« je z razdraženim nasmeškom vprašal Andrejev. »Ravno v tem obstoji vaša nesreča, da ste otroci takega časa, ko je človek postal tako bedast in pomilovanja vreden, da se je togotil nad svojim preprostim in lepim življenjem, in mislil, da je njegova dolžnost spoštovati in ljubiti vse, kar mu pride v misli, samo samega sebe ne. Ah, vi zmešani ljudje!... Motali ste, motali in ste se slednjič zamotali...«

(Dalej.)

kaj smisla ali ne, je vseeno. Potem si nabere nekaj melodij, več ali manj pristnih, instrumentira to — in opereta je gotova ter napravi ob primerni barnumski reklamni svojo »zmagoslavno pot« po velikih odrih, in nazadnje priroma tudi na manjše odre, ker je pač v modi. Publiko, posebno tista na galeriji in na dijaškem parterju, seboj karta do stropa samega navdušenja nad skače kar do stropa samega navdušenja nad dovtipi, komičnimi kretnjami, prijetnimi melodijami itd. Lehár pa vleče tantijeme. Kar je vsejadne glavna stvar. In potem, ko je tako napravila stvar svojo dolžnost, roma v arhiv k zaslužnemu počitku in se še zadnji »šmiri« na svetu zdaj premalo moderna. Občinstvo pa tudi vpraša več po nji. Kajti občinstvo ima na zadnje vendarle tudi nekaj okusa in nekako instinktivno tudi v opereti zahteva več, nego mu nekateri komponisti v svojih operetah nudijo.

Če pa vse to abstrahiramo in se oziramo na včerajšnji predstavo Luksemburškega grofa kot tako, moramo brez pridržka izjaviti, da je bila izvrstna. Kapelnik Talich je znal voditi orkester in pevce s pravim temperamentom. Sokledujoči solisti sami pa so tudi v polni meri storili vse, da so opereti pripomogli do lepega zunanega uspeha. Odlikovala sta se predvsem gospe pl. Fedranspergova in g. Iličič z lepim petjem in premišljeno igro, dalje gđc. Thalerjeva in g. Horsky, pri katerem bo morala pa proza biti boljša, g. Póvhé, gospe Bukšekova in drugi.

Ploskanja je bilo dosti, posebno na parternem stojišču, in nekatere točke so se morale ponoviti. Gledališče je bilo razprodano.

Strassnoff in — pok. nadvojvoda Josip.

Kdo se ne spominja glasovitega Strassnoffa, ki je tako imenitno potegnil zagrebškega nadškofa Posiloviča in še več drugih cerkvenih dostojanstvenikov, razum njih pa tudi znanega dr. Josipa Franka! Ves svet se je takrat od srca smejal. Ubogi Strassnoff je pa moral oditi v Lepoglavo, kjer se nahaja še sedaj zaprt in se baha z raznimi naravnost imenitnimi triki, ki jih je v svojem življenju že izvršil. O enem takem triku, ki ga je izvršil Strassnoff na Ogrskem, poročajo zagrebški »Novosti«.

V Lepoglavi se je Strassnoff posebno sprijaznil z nekim železniškim uradnikom, ki je bil z njim skupaj zaprt in temu je poročal o raznih svojih goljufijah, od katerih se posebno odlikuje po svoji originalnosti naslednja:

L. 1901.—2. se je nahajal Strassnoff pri svojem bratu, gledališkemu ravnatelju v Košicah na Ogrskem, ki je bil znan kot vzor moža-poštenjaka. Pri tej priliki se je Strassnoff seznanil z nekim E. W., kolodvorskim restavraterjem v Košicah, ki bi rad na vsak način dobil kolodvorsko restavracijo v Subotici. Ko je to svojo vročo željo zaupal novemu znanцу Strassnoffu, mu je ta takoj obljubil, da ga bo protežiral, ker ima odlične zveze, srečni restavrater mu je pa takoj obljubil bogato provizijo.

Cez par dni izroči Strassnoff restavraterju falzificirano nismo pok. nadvojvode Josipa na trgovskega ministra Hieronymija, v katerem izraža nadvojvoda željo, da dobi E. W. kolodvorsko restavracijo v Subotici.

Restavrater je kar vriskal samega veselja in se je odpravil v bruži s Strassnoffom takoj v Budimpešto, kjer se je Strassnoff preoblekel v uniformo husarskega ritmistrja in se odpravil v trgovsko ministrstvo. Dal se je takoj »javiti« pri trgovskemu ministru Hieronymiju kot Dionisius grof Cziraky, komorni predstojnik njegove visokosti nadvojvode Josipa. Minister ga je seveda sprejel izredno ljubivo, »husarski ritmistr grof Cziraky« mu pa pove — seveda čisto zaupno — da je želja nadvojvode, da bi minister izpolnil željo nekega človeka.

»Kdo je ta človek?« je vprašal minister. »Ime mi ni znano, ali jutri pride dotični sam in vam prinese pismo Nj. Visokosti,« odgovori »grof Cziraky«, minister pa hitro povzame: »Prosim, prosim, želja Nj. Visokosti je za me povelje.«

Naslednjega dne pride k trgovskemu ministru restavrater E. W. s pismom, ki ga je dobil od Strassnoffa in ki ga je baje napisal nadvojvoda. Izročil je pismo ministru in ko ga ta prečita, mu reče, da bo njegova zadeva takoj urejena. Restavrater in Strassnoff sta ostala v Budimpešti še dva dni in se zabavala, ko sta se pa vrnila v Košice, je restavraterja že čakala brozavka, s katerim ga je obvestilo železniško prometno ravnateljstvo, da je dobil v najem kolodvorsko restavracijo v Subotici. Starega restavraterja v Subotici, ki je bil tam že 15 let, so kratkoma odstranili...

Kolodvorska restavracija v Subotici se je naravnost imenitno rentirala in po preteku petih let si je kupil restavrater E. W. eno največjih kavarn v Budimpešti...

Svoje goljufije je potem izvrševal Strassnoff v Budimpešti, Szombattelyu, na Dunaju, v inozemstvu in konečno tudi v Zagrebu, kjer so ga končno prijeli in obsodili na 5 let zaporu v neprijazni Lepoglavi.

Konec kitajske revolucije.

Kitajska revolucija se bliža svojemu koncu. Zadnji uspehi zveste cesarske armade so pripravile kitajske revolucionarje do tega, da so se izjavili za pogajanja. Kitajski ministrski predsednik Juanšikaj je odposlal v Vučang, tabor revolucionarjev, posebnega odposlanca z nalogo, da se pogaja z revolucionarji glede miru. Revolucionarji se se že v toliko udali, da so privolili v konstitucionalno monarhijo in so torej odnehali od svoje prvotne zahteve, da se prežene dinastija Mandžu. Revolucionarji so tekom par mesecev dosegli tako velike uspehe, da je bila dinastija Mandžu skoro zgubljena. Osvobodili so si vse železnice, ki vodijo v Peking in bila je celo nevarnost, da pride v Pekingu sa-

mem do hudega poboja. Tuje države so se že pripravile za ta slučaj in zavarovale svoja poslastišva. Ta položaj je tudi Juanšikaj dobro uvidel in se zato odločil za pogajanja. Če se mu njegova akcija posreči, se bo vsekakor izkazal za najboljšega kitajskega vojaka in diplomata z evropsko izobrazbo. Najbrže bodo imela pogajanja vseh in to tembolj, ker je Juanšikaj prizadejal z zvestimi cesarskimi četami v zadnjem času republikancem dva zelo občutna poraza. Faktum je, da bo Juanšikaj moral žrtvovati osovražnega princa regenta in ugoditi tudi veliki večini zahtev revolucionarjev, drugače bo sporazum pač nemogoč. Situacija na Kitajskem je zelo nevarna. Država sama stoji pred bankrotom, vrh tega pa preži nanjo še posebno Japonska. Kakor se zatrjuje, je tudi prebivalstvo samo za mir in to iz golega sovraštva do tujcev, kateri hočejo izrabiti vsako ugodno priliko, da se okoristijo na škodo kitajske države. Vrh tega je tudi že zadnji čas, da se trgovinski promet, ki je v zadnjem času, skoro popolnoma prenehal, zopet povzpne. Zadnja poročila zatrjujejo, da je Juanšikajev odposlanik že došel v tabor revolucionarjev, ki so se izrekli za omejeno monarhijo. Tuja poslastišva so mnenja, da bo krvoprelitja na Kitajskem v kratkem konec.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

NOVI TURŠKI POSLANIK NA DUNAJU.
Carigrad, 12. dec. Novi turški poslanik na Dunaju je odpoval danes iz Carigrada na Dunaj, da takoj nastopi svoje mesto.

NOV KORAK ČARIKOVA.
Carigrad, 12. dec. Ruski poslanik v Carigradu, Čarikov je turškega zunanjega ministra zopet opozoril na rusko predlogo glede odprtja dardanelske ožine za Rusijo. Minister je odgovoril negativno. V turških krogih se zatrjuje, da je tudi avstrijska vlada odločno nasprotna ruskim željam.

BOLEZEN CAILLAUXA.
Pariz, 12. dec. Francoski ministrski predsednik Caillaux je obol. Zdravniki upajo, da bo v kratkem ozdravel, tako da se bo mogel že udeležiti debate o maroški pogodbi med Nemčijo in Francijo v zbornici, ki se vrši že ta četrtek.

SASANOV IN DE SELVES.
Pariz, 12. dec. Tako ruski kakor italijanski časopisi ne poročajo ničesar o vsebini pogovorov med ruskim zunanjim ministrom Sasanovom in njegovim francoskim kolegom de Selvesom v Parizu. Kakor se splošno domneva, je bil glavni predmet med obema državnikoma italijansko-turška vojna.

ŠPANSKA KRALJICA POVILA.
Madrid, 12. dec. Španska kraljica je povila včeraj ponoči princa.

Razne vesti.

* **Ssrahovita katastrofa v rudokopu v Knoxville.** V rudokopu v Knoxville se je peprtila v soboto strahovita katastrofa. V rudokopu je bilo za časa nesreče zaposlenih okoli 200 delavcev. Ko so razstreljevali neko skalo, se je zrušila zemlja v daljavi dveh milj in zaprla delavcem izhod iz rudokopa. Rudarje je večinoma zadušil dim. mnogi pa so našli tudi smrt v plamenih. Ker so iz rudokopa prihajali silno gosti dimi in obenem dvigali tudi plameni, je bila vsaka pomoč popolnoma izključena. Le z veliko težavo so ognjegasci zabranili vhod v rudokop ženam ponesrečencev.

* **Nesreča na morju.** Belgijski parnik »Vandyken«, ki je imel 18 moč posadke, je zadel v četrtek v bližini stevonskega pomorskega svetilnika ob neko skalo. Voda je s tako silo in tako hitrostjo udrla v ladjo, da je moralo moštvo ladjo takoj zapustiti. Ko so mornarji spustili v morje rešilni čoln, ga je velikanski val prevrnil, nakar je vse moštvo popadalo v vodo. Le nekemu inženirju se je posrečilo rešiti se in priti na krov ponesrečene ladje s tremi mornarji. Vsi ostali mornarji, 18 po številu, so utonili. Osebe, ki so se rešile, so bile nato na milost in nemilost izročene primorskim elementom. Zjutraj naslednjega dne so valovi pognali ladjo iz sipin na odprto morje in jo podili semintja. Parnik »Asitree«, ki je bil obveščen o nesreči, je prišel takoj na lice mesta in vzel ostale mornarje na krov.

* **Tovarna zgorela.** Ogrska tovarna za olje v Reki je v nedeljo skoro popolnoma zgorela. Ogenj je zbruhnil ob sedmih zvečer in vpepelil dvonadstropno poslopje. Vse posode za olje so bile uničene. Na kraj nesreče so takoj prihiti ognjegasci in vojaki, ki so z velikim trudom in naporom ogenj omejili in rešili sosedne tovarniške naprave. Delo bo pričelo najmanj pol leta. Škoda znaša 600.000 kron in je pokrita z zavarovalnino.

* **Nikola Kristić umrl.** Srbski državnik Nikola Kristić je umrl v nedeljo v Beogradu v 93. letu svoje starosti. Bil je rojen leta 1818. v Slavonski Mitrovici. L. 1840. je stopil v srbsko državno službo, kjer je postal l. 1860. srbski notranji minister. Na tem svojem mestu je ostal do umora kneza Mihajla. Kralj Milan ga je ponovno poklical v kabinet in mu l. 1887. celo poveril sestavo uradniškega kabineta. Leta 1901. se je kot predsednik državnega sveta umaknil iz političnega življenja. Bil je jako vester in spreten diplomat.

* **Po 45 letih.** Kakor poročajo češki časopisi iz Trutnova, so našli te dni tamkaj kosti pred 45 leti izginolega majorja in poveljnika 16. lovskega bataljona Edvarda Heidla in sicer pri izkopanju štorov v roudniškem gozdu. Na tem kraju se je namreč dne 27. junija 1866 bojeval major Heidl s Prusi dve uri in umrl junaške smrti.

* **Nesreča na ledu.** V mestu Schocken na Poznanjskem se je na drsališču nenadoma udrl led. Šest dečkov v starosti 6—14 let je našlo smrt v potoku. Rešila se je le ena oseba.

* **Bomba v kinematografu.** V Bruslju se je med predstavo v kinematografu, kjer je bilo 3000 oseb, nenadoma razpočila bomba. Nastala je strahovita panika. Več oseb je bilo nevarno ranjenih. Policija je takoj udrla v kinematograf, toda zločinec je med tem že pobegnil. Pet ljudi je bilo mrtvih, 45 težko, 200 lahko ranjenih.

* **Visoka starost.** V Poznanju je umrl najstarejši človek, čevljar Lovrenc Zaborowski v starosti 105 let. — V Petrogradu je umrl neki še vedno aktivni podčastnik v starosti 106 let. Še par dni pred smrtjo je opravljal službo kot paznik v polkovni kapeli. Rojen je bil leta 1805, in je stopil k vojakom za časa carja Nikolaja I. Služil je pri vojaki celih 86 let. Za pogrebom je šel ves polk.

* **Čudovit porod.** Iz Jasija se poroča skoro neverjeten dogodek. 18letna soproga tovarnarja Bratjanu, sorodnika bivšega rumunskega ministrskega predsednika Bratjanu, je te dni postala prvič mati in je porodila sedem otrok. Trije so živi, štirje pa so takoj po porodu umrli.

* **Samomor parškega bankirja.** Neki pariški bankir je izvršil v nedeljo nenavaden samomor. Njegov sluga ga je našel na divanu mrtvega. V ustih je imel cevko, ki je bila speljana v dimnik, iz katerega je bankir vstrkaval strupene pline. Vzrok samomora je popolnoma neznan. Kakor se zatrjuje je bankir zabredel v velike dolgeve in živel tudi v vednem sporu s svdjo soprogo, od katere se je hotel ločiti.

* **Zakaj so ljudje leni?** Noben človek, ki je popolnoma zdrav, ki ima dober položaj in živi v zmerni klimi, ni len: lenoba je bolezen. Lenoba se razvija iz telesnih slabosti, iz slabe vzgoje; pomagata pa tudi klima in cerkev. Lenoba telo slabi, delo ga krepí. Len človek se kmalu postara, delaven človek pa ostane dolgo mlad. So gotove bolezni, iz katerih se rodi lenoba. To so n. pr. bolezni, ki izvirajo iz izgube krvi in telesnih sokov, nadalje one, ki pridejo od prevelikega razdraženja živčnega sistema in iz podedovane ali pridobljene slabosti in bolezni možganov, n. pr. nevrasenitje, ki se imenuje angliki »nervous exhaustion« izčrpanost živcev. Onanija, preveliko spolnega občevanja, strastne misli, pogosto spolno razdraženje brez utešitve spolnega nagona — vse tako in enako slabi živce in napravi človeka lenega. Klima je tudi deloma vzrok lenosti; prebivalci južnih krajev ne poznajo tistega življenja in premišljevanja, ki ga prinaša seboj delo; vsa njihova natura le hlepi za uživanjem. Mrzlo podnebje kjer je zemlja malo rodovitna, ne da, da bi se v ljudih razvila lenoba. Ljudje so krepki telesno in tudi moralni značaji. Taki narodi si znajo ohraniti svobodo. Leni narodi na jugu so pa mehkužni, plašljivi, lažnjivi, suženjsko ponižni. Razkošno življenje zelo podpira lenobo. Preveč hrane škoduje duševnemu delu, požrešnost napravi ljudi bedaste. Ljudje ki so razumni, so zmerni. Človek z vedno nabasanim želodcem ni za nobeno resno misljenje. Narodni lenobi pomagajo tudi mnogi prazniki in beračenje. — Lenoba se rodi istotako iz prevelikega bogastva in izobilja, kakor tudi iz pomanjkanja, siromaštva in prevelikega napora. Revni slojem je treba torej izboljšati njihov gmojni položaj, bogate pa je treba primerno strogo vzgajati.

* **Žalosten konec prenapete ljubosumnosti.** Te dni je ustrelila žena urednika Pascala v Parizu svojega moža, ko je ravno spal. Nato se je peljala k njegovi 63 letni teti Kamili in je tudi njo ustrelila. Sumničila je svojega moža, da ima ljubezenske stike s teto.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik
Milan Plut.

Tiska »Učiteljska tiskarna« v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pisemnila vprašanjem je priležiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vsa naprejš; zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Uradniška rodbina sprejme takoj, ali z novim letom gospodično na hrano in stanovanje. Kje, pove »Prva anončna pisarna«. 777—3

Gospodična išče stanovanje s hrano pri boljši rodbini. Ponudbe sprejema »Prva anončna pisarna«. 776—3

Za Božič. Lepe otročje sanke se proda na Karlovski cesti št. 30. I. nad. 781—1

Proda se zaradi družinskih razmer dobro ičoča trgovina v prometnem kraju. Natančneje se poizve na Poljanski cesti št. 3. 779—3

Hiša v Ljubljani z 7 stanovanji, lepim sadnim vrtom in vrtom za zelišča se radi zadrževanja pri obrtu takoj proda. Dalje je tudi na prodaj v Litiji več stavebnih parcel na jako prometnem kraju. Natančneje se poizve v »Prvi anončni pisarni«. 780—3

Tesar, ki bi bil tudi hišnik, se sprejme v stalno službo. Kje, pove »Prva anončna pisarna«. 782—3

Več mesečnih sob, pripravnih tudi za pisarne, se odda po nizki ceni v hotelu »Malič«. 783—3

Izjava.

Podpisani izjavljam, da nisem plačnik za nobene dolgeve, bodisi katerekakoli naslova in napravljene po katerikoli osebi na moje ime.

Ljubljana, dne 13. decembra 1911.

Josip Potrato

P 694 c. kr. okr. glavarstvo v Ljubljani.

Trgovina s pohištvo

ki se lahko preuredi tudi za vsako obrt ali pa za pisarno, se odda v najem za takoj, ali pa tudi za pozneje.

Kje, pove »Prva anončna pisarna«.

Dve lepo meblirani sobi,

vsaka s posebnim vhodom, v I. nadstropju Kormenskega ulica šte. 16

: se oddaste takoj. :

Preostale izvide romana

„ŽENA“

ki je vzbujal toliko zanimanja, ko je izhajal v »Jutru«, prodaja upravništvo »Jutra« mesto po prvotni ceni (1 K)

po 60 vin izvod.

Zunanji naročniki naj pošljejo znesek v naprej in pridenejo 10 v za znamko. Na naročila brez denarja se ne ozira.

Krasna darila za božič in novo leto!

Raznovrstni najnovejši predmeti, kakor prstani, uhani, broše, verižice, obeski, gumbi, doze za cigarete, igle, ure itd. itd. se bodo ob tej priliki prodajali po izredno znižanih cenah ter se za res ugoden nakup najtopleje priporoča najstarejša domača trdka

LUD. ČERNE

juvelir, trgovec z urami ter zaprisež. sod. cenilec LJUBLJANA, Wolfova ulica šte. 3.

Kavarna „CENTRAL“

sv. Petra nasip šte. 37.

danes in vsak dan

KONCERT

slovečega tamburaškega zbora »Javor« iz Zagreba, obstoječega iz 4 dam in 2 gospodov.

Bogati spored sestoji iz narodnih slovanskih popevov in tamburaških glasbenih umotvorov. Posebnost: »Krasni ženski«, četverspev, ki je povsod vzbujal navdušeno priznanje.

Kavarna vso noč odprta.

Začetek ob 8. uri zvečer. Vstop prost. K obilni udeležbi vabi z velespoštovanjem P 675 Štefan Miholčič, kavarnar.

Najcenejša

božična

prodaja.

6 kosov finih platnenih rjuh brez šiva

150/200 cm velike K 15—
150/220 " " " 18—
30 m finih ostankov " 18—

Vsakovrstni vzorci najboljšega platna za domačo uporabo in nevestne opreme gratis in franko.

Tkalnica bratov KREJCAR,

Dobruška 305, Češko.

Naročajte in kupujte „JUTRO!“
Izvod samo po 6 vinarjev.

SINGER „66“
šivalni stroji

so najboljši za šivanje, vezenje in krpanje.

Najkoristnejše božično darilo
za vsako hišo.

SINGER Co., akcijska družba šivalnih strojev
Ljubljana, Sv. Petra cesta šte. 4.

Zimsko perilo

za gospode, dame in otroke, bluže, spodnja krila,
hišne halje, nočne čevlje, vse v največji izbiri in
najboljši kakovosti v modni in športni trgovini

P. Magdić

Ljubljana, nasproti glavne pošte

Olimpija krema brez maščobe, lepilo prve vrste, je najboljša in naj-
uspešnejše sredstvo za odstranjenje vsakovrstnih
kožnih napak, kakor so pege, izpuščaji, lišaji, mozoli itd. Mali lonček K 2.—.

Olimpija puder rožnat, bel in creme, daje licu svežo in posebno si-
jajno mladostno polt, in je popolnoma neškodljiv.
Skatula 1 K 50 h.

Pomada za rast las krepi lasišče in zabranjuje izpadanje las.
Lonček 1 K 20 h.

Osipalo prašek za otroke in odrasle, vojake in turiste. — Karton 30 h.

Mazilo zoper ozeblino. Sredstvo zoper ozeblino. — Lonček
z navodilom o rabi 80 h, tucat 8 K.

Otroško mazilo je za otroke z ožuljenimi mesti. — Lonček z navo-
dilom 40 h, tucat 4 K.

Euodin-ustna voda. Vel. stekl. 2 K. **Zobni prašek.** Skat.
60 h.

Ribje olje. Priznano učinkujoče in pravo, vedno sveže v zalogi. — Stekle-
nica z navodilom 1 K 20 h, dvakrat tako velika 2 K, tucat
malih 12 K, tucat velikih 20 K.

Emulzija ribjega olja s kalcijevim in natrijevim hypophos-
phitom, je jako okusna. — Steklenica
1 K 80 h, tucat 18 K.

Lekarna Trnkóczy v Ljubljani.

Razpošiljanje po pošti. Prva največja eksport tvrdka. Preizkušeno
lekarniško blago. Drogijške cene. Mastin za živinorejce. Telefon 190.

Trgovec ali obrtnik

mora, ako hoče napredovati, opozarjati občinstvo
na svojo trgovino. Reklama je duša vsakega pod-
jetja in vsak trgovec ali obrtnik,

ki noče biti skrit

samo v svoji ulici, ampak hoče dobiti odjemalce
iz vseh delov mesta in tudi z dežele,

bo inseriral v „Jutru“

ki se čita in je priljubljeno povsod po Slovenskem.

FR. P. ZAJEC

Očala in ščipalniki natančno
po zdravniškem receptu.

Dalnogled, toplotne in
zrakomerne vseh vrst.

Ljubljana, Stari trg št. 9.
Cenike pošiljam zastonj in poštne prosto.

Kuč za slabokrvne in prebolele
je zdravniško priporočeno črno
dalmatinsko vino Kuč najboljšo
sredstvo. 5 kg franko K 4.50

Bz. Novakovič, Ljubljana.

**Dobro ohranjen
pianino**

se proda eventualno odda v najem. P 685

**Mala mesečna
:: SOBA ::**

s posebnim vhomom se odda takoj v
Salendrovi ulici šte. 4. P 680

Odda se takoj meblovana
SOBA

Istotako se sprejme več gospodov na
dobro hrano. Natančneje se poišče v
„Prvi anončni pisarni“, Francišanska
ulica šte. 8. P 689

MESO P 686

vsak dan sveže, telečje, ovčje, in pra-
šičje v stegnu, 5 kg samo 4.80 K po-
šilja franko po poštne povzetju A.
Berkovics Herincse šte. 70. Ogersko.

Lepa in koristna božična darila

In po že znano najnižjih cenah dobite

v modni trgovini **PETER ŠTERH.**
Ljubljana, Stari trg št. 18.

Specijalna trgovina najmodernejših bluz, jutranjih oblek l' kako-
vosti; moško, žensko in otroško perilo, velika izbira najmodernejših
moških klobukov in čepic, dalje čepic za dame, deklice itd.

Moderne kožuhovine.

Velika zaloga
pohištva in tapetniškega blaga

FR. KAPUS

Marije Terezije cesta 11. (Kolizej.)

Velika izbira vsakovrstnega pohištva za
spalne, jedilne in gosposke sobe. Divane, oto-
mane, žimnice, modroce iz morske trave,
zmednice na peresih, podobe, zrcala, otročje vozičke ter kuhinjsko pohištvo.

Sprejema se tudi oprema hotelov.

Zmerne cene.

Izdelki solidni.

Ivan Jax in sin
v Ljubljani, Dunajska c. 17

priporoča svojo bogato zalogo

voznih koles.

Šivalni stroji za rodbino in obrt

Brezplačni kurzi za vezenje v hiši.

Pisalni stroji „ADLER“.

**Velika
božična okasijska prodaja!**

Največja izbira izgotovljenih oblek za gospode
in dečke ter konfekcije za dame in deklice.

Čudovito reducirane cene!!

Angleško skladišče oblek

O. BERNATOVIČ

Ljubljana, Mestni trg 5

5000 K zaslužka

plačam onemu, ki dokaže, da moja
zbirka 300 kosov za samo 6 K
ni priložnostni kup in sicer:
1 prava švicarska slist, Roskopf-pat. žepna
ura dobro ideoča in točno regul. s pismeno
3letno garancijo tovarne, 1 amerik. double-
zlatna verižica, 2 amerik. double-zlata prstana
(za gospoda in damo), 1 angl. pozlačena gar-
nitura (manšetni, ovrtniški in prsni gumbi),
1 amerik. žepni nož (šdelni), 1 eleg. svilena
kravata (barva in vzorec po želji najnovejše
fasone), 1 krasna kravatna igla s simili-briljan-
tom, 1 krasna damska broša (zadnja novost),
1 koristna popotno-toaletna garnitura, 1 eleg.
prava usnjata denarnica, 1 par amerik. bon-
tonov z limit. draguljem, 1 pat. angl. vrem.
barometer, 1 sal. album s 36 umetniškimi in
najlepšimi razgledi sveta, 1 krasni ovrtni in
lasni koljer iz pravih orientalskih biserov,
5 indijskih proroških hudičkov, ki zabavajo
celo družbo, in še 250 različnih predmetov,
ki so v vsaki hiši potrebni in nepogrešljivi,
brez vsega takoj nazaj, tako da je sak riziko
izključeno.
K 6.—

Dobi se po povzetju ali proti predplačilu
(tudi znamke se sprejmejo) od
A. GELB, razpošiljalnica, Novi Sandec št. 122.

Če se naročita 2 zavoja, se ena prima-
ngl. britava ali 6 najfinjših platnenih žepnih
robcev zastonj pridene. Za neugajajoče denar
brez vsega takoj nazaj, tako da je sak riziko
izključeno.

Sprejema zavarovanje človeškega živ-
ljenja po najrazumnostnejših kombina-
cijah pod take ugodne pogoje, ko
nabena druga zavarovalnica.

Vse čisti dobiček se razdeljuje zavarov-
ancem; desedaj se ga je izplačalo
K 2.405.719.—

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
Reserve in fondi K 54.000.000. Izplačane odškodnine in kapitalije K 109.856.960.58.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko-narodne uprave.
Vsa pojasnila daje:
Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici št. 12.
Pisarne so v lastni bančni hiši.

Zavaruje poslopja in premoženje proti
požarnim škodam po najnižjih cenah.
Zavaruje proti tatvini, razbitju ogledal
in okenjskih plošč.
Škoda cenjuje takoj in najkvalitetneje.
Uživa najboljši sloves, kadar posluje.
Dovoljuje in hitro dobička izdatno
podpore v naradni in občinskih
namene.

Del. glavnica:
K 8.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad
K 800.000.

Stritarjeva ulica šte. 2, (lastna hiša)

Promese za bližnja žrebanja:

Promese kreditnih srečk a K 26.—

Promese srečk za uravnavo Donave a K 16.—

Promese ljubljanskih srečk a K 10.—

Promese zemljiških srečk II. em. a K 6.—

Žrebanje dne 2. januarja 1912

Žrebanje dne 2. januarja 1912

Žrebanje dne 2. januarja 1912

Žrebanje dne 5. januarja 1912

Vse 4 promese skupaj K 56.—

Glavni dobiček K 300.000.—

Glavni dobiček K 120.000.—

Glavni dobiček K 50.000.—

Glavni dobiček K 100.000.—

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4½%.